

РЕШЕНИЕ

№ 5176

гр. София, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 14.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **5529** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Д. М.“ - [населено място], представлявано от Б. А. срещу решение № ПО-44 от 25.05.2023г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е отхвърлена жалбата на дружеството срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 230022-023-0001304 от 17.05.2023г. на публичен изпълнител на ТД на НАП – С.. Жалбоподателят твърди, че наложените мерки не са съобразени с материалния закон и процесуалния закон. Излага съображения относно липсата на основания за определяне на такива. По подробно изложени съображения се иска отмяна на мерките. В съдебно заседание, жалбата се поддържа чрез законния представител. Претендират се разноси по делото.

Ответникът по жалбата – директорът на ТД на НАП – С. не се явява. Чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и прави искане същата да бъде отхвърлена. Претендират се разноси в минимален размер за юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните по делото релевантни доказателства, съдът приема от фактическа страна следното:

С оспореното решение № ПО-44 от 25.05.2023г. на директора на ТД на НАП - С. е отхвърлена жалбата на „Д. М.“ - [населено място] срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 230022-023-0001304 от 17.05.2023г. на публичен изпълнителна ТД на НАП – С.. Административният орган е приел, че оспореното постановление е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на процесуални нарушения и при наличие на материални основания за това и е отхвърлил жалбата срещу него.

С процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки е прието, че на дружеството се извършва ревизия, възложена със заповед от 26.10.2022г., а очакваният размер на задълженията за ДДС в резултат на отказано право на данъчен кредит е общо 61061.16лв., от които 55 151.84лв. и лихва 5 909.32 към 15.05.2023г. Не е конкретизирано кога са извършени тези доставки.

В хода на ревизията било установено, че дружеството има недвижим имот с данъчна оценка 191 лв.1, която би била недостатъчна за покриване на бъдещия дълг.

С постановлението е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги Първа Инвестиционна Банка за сумата от 60 869.86лв. и възбрана върху недвижимия имот, собственост на дружеството.

Постановлението е издадено с обосновка, че дружеството не притежава други ДМА и ще се затрудни събирането на предполагаемото публично задължение.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от лице, което има правен интерес от оспорването, срещу акт, който подлежи на обжалване, поради което същата е допустима.

Решението е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма. При постановяването му не се установиха съществени процесуални нарушения. Материалната законосъобразност на акта следва да се преценява към момента на

неговото постановяване. Решението не е съобразено с материалния закон - не е обоснован по никакъв начин изводът, че събирането на данъци ще бъде невъзможно или ще се затрудни значително. Формалното посочване в едно изречение, че ще се затрудни събирането на бъдещо вземане не е достатъчно, за да се наложи обезпечение. То не е дори годно основание за налагане на предварителна обезпечителна мярка по чл. 121, ал.1 от ДОПК. Законът в чл. 121, ал.1 от ДОПК налага по-висок стандарт при обезпечение на предполагаеми публични задължения сравнение с обезпечението на установените и изискуеми публични вземания. Нормата изисква събирането на задължението без предварителната обезпечителна мярка да се преценява, при това обосновано, а не декларативно, на база обективни данни, като невъзможно или значително затруднено. Обстоятелството, че дружеството притежава недвижим имот на с данъчна оценка 191 лв. не е достатъчно, за да се изведе извод, че събирането на вземания в размер на приблизително 61 000лв. ще бъде невъзможно или значително затруднено. Няма анализирани данни за друго имущество, за оборота, респ. печалбата на дружеството и прочие. Обезпечителните мерки са форма на сериозно засягане на икономическата сфера на всеки правен субект и те трябва да бъдат налагани при стриктно спазване на законовите изисквания за тяхната допустимост. Отделно от това не е посочен периодът, в който е ползван данъчният кредит и респ. не може да се провери дали сумата, представляваща лихва върху главницата е правилно определена.

По тези съображения съдът приема, че решението на Директора на ТД на НАП – С. е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а наложените обезпечителни мерки следва да се отменят, на основание чл. 197, ал.3 във връзка с чл. 121, ал.2 от ДОПК, поради това, че не са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК за тяхното налагане.

С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноски от страна на жалбоподателя. На основание чл. 161, ал.1 във връзка с чл. 144, ал. 2 от ДОПК ТД на НАП – С. следва да плати на „Д. М.“ - [населено място] направените разноски за държавна такса в размер на 50лв.

По изложените съображения и на основание чл. 197, ал. 3 във връзка с чл. 121, ал.2 от ДОПК и чл. 161, ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 144, ал. 2 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Д. М.“ - [населено място], представявано от Б. А., решение № ПО-44 от 25.05.2023г. на Директора на ТД на НАП – С..

ОТМЕНЯ наложените с постановление изх. № С 230022-023-0001304 от 17.05.2023г. на публичен изпълнител на ТД на НАП – С., офис С. обезпечителни мерки.

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да плати на „Д. М.“ - [населено място], представявано от Б. А., 50лв. разноси по делото за държавна такса.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: